

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างการให้เหตุผลทางจริยธรรม ค่านิยมทางวิชาชีพ และภูมิหลัง กับพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลในโรงพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับดังนี้

1. ค่าร้อยละมัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล
2. ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่านิยมทางวิชาชีพ โดยภาพรวมและจำแนกเป็นรายข้อ
3. ค่ามัชฌิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติ การพยาบาลโดยภาพรวมและจำแนกเป็นรายข้อ
4. ความสัมพันธ์ระหว่างการให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล ค่านิยมทางวิชาชีพ ระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาล และหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน กับพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล
5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างการให้เหตุผลทางจริยธรรม ในการปฏิบัติการพยาบาล ค่านิยมทางวิชาชีพ ระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาล และหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานกับพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล
6. สมการพยากรณ์พฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพในรูปคะแนนมาตรฐาน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการเสนอดังต่อไปนี้

\bar{X} หมายถึง คะแนนเฉลี่ยมัชฌิมเลขคณิต

S.D. หมายถึง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

M.R. หมายถึง การให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล

P.V. หมายถึง ค่านิยมทางวิชาชีพ

- M.B. หมายถึง พฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล
 Q. หมายถึง ระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาล
 R. หมายถึง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคซ
 R² หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
 F หมายถึง ค่าการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติเอฟ

ตารางที่ 3 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน และระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาล

ระยะเวลาในการปฏิบัติ การพยาบาล	น้อยกว่า 5 ปี		มากกว่า 5-10 ปี		มากกว่า 10-15 ปี		มากกว่า 15 ปีขึ้นไป		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หอผู้ป่วยเด็ก	13	3.8	8	3.4	8	2.4	3	.8	32	9.4
หอผู้ป่วยผู้ใหญ่	71	21.0	49	14.5	19	5.6	18	5.3	157	46.4
หอผู้ป่วยที่มีการดูแลเฉพาะ	28	3.3	19	5.6	21	6.2	8	2.4	76	22.4
หอผู้ป่วยหนัก	16	4.7	11	3.3	2	.6	8	2.4	37	10.9
หอผู้ป่วยนอก	4	1.2	4	1.2	12	3.6	17	5.0	37	10.9
รวม	132	38.9	91	26.9	62	18.3	54	15.9	339	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือ กลุ่มพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยผู้ใหญ่ เท่ากับร้อยละ 46.4 และน้อยที่สุดในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยเด็ก เท่ากับร้อยละ 9.4 และเป็นผู้ที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาลน้อยกว่า 5 ปี เท่ากับร้อยละ 33.9 รองลงมาอยู่ในช่วงระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาลมากกว่า 5 ปีถึง 10 ปี เท่ากับร้อยละ 26.9

ตาราง 4 ค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติกรพยาบาลจําแนกตามหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน โดยภาพรวมและแจกแจงรายข้อ

การให้เหตุผลทางจริยธรรมลำดับข้อที่	หอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน										รวมเฉลี่ย	การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย	
	หอผู้ป่วยเด็ก		หอผู้ป่วยผู้ใหญ่		หอผู้ป่วยที่มี		หอผู้ป่วยหนัก		หอดูผู้ป่วยนอก				
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
1	2.31	.93	1.98	.97	2.04	.94	1.34	.92	1.83	.95	2.00	.95	
2	2.53	.62	2.51	.63	2.50	.64	2.62	.59	2.27	.80	2.49	.65	
3	2.59	.79	2.75	.60	2.69	.65	2.54	.76	2.48	.83	2.67	.68	
4	2.90	.29	2.74	.47	2.71	.51	2.78	.41	2.54	.60	2.73*	.48	ค่าเฉลี่ยกลุ่มหอผู้ป่วยเด็กแตกต่างจากกลุ่มหอดูผู้ป่วยนอก
5	2.71	.68	2.73	.66	2.64	.76	2.62	.79	2.72	.65	2.62	.69	
6	2.68	.53	2.63	.64	2.31	.56	2.59	.59	2.59	.55	2.64	.59	
7	2.40	.75	2.14	.72	2.17	.75	2.10	.77	2.08	.72	2.16	.73	
8	2.75	.62	2.56	.77	2.71	.62	2.59	.76	2.54	.76	2.61	.73	
9	2.90	.39	2.89	.39	2.81	.70	2.78	.56	2.64	.47	2.82*	.51	ค่าเฉลี่ยกลุ่มหอผู้ป่วยผู้ใหญ่แตกต่างจากกลุ่มหอผู้ป่วยที่มีการดูแลเฉพาะ
10	2.25	.91	1.75	.88	2.11	.92	1.81	.96	1.64	.82	1.87	.91	
11	2.90	.39	2.94	.29	2.93	.34	2.83	.50	2.97	.16	2.93	.33	
12	2.65	.48	2.59	.54	2.53	.52	2.54	.50	2.51	.60	2.57	.53	
13	2.62	.55	2.53	.53	2.46	.64	2.43	.50	2.37	.63	2.49	.57	

ตาราง 4 (ต่อ)

การใช้เหตุผล ทางจริยธรรม ลำดับข้อที่	กลุ่มตัวอย่างที่ปฏิบัติงาน										รวมเฉลี่ย	การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ย	
	พหุผู้ช่วยเด็ก		พหุผู้ช่วยผู้ใหญ่		พหุผู้ช่วยที่มี		พหุผู้ช่วยหนัก		ศึกษผู้ช่วยนอก				
	Ȫ	S.D.	Ȫ	S.D.	Ȫ	S.D.	Ȫ	S.D.	Ȫ	S.D.			
14	2.75	.43	2.62	.48	2.55	.52	2.54	.50	2.45	.55	2.59	.50	
15	1.87	.90	1.73	.85	1.78	.92	1.75	.89	1.75	.79	1.76	.87	
16	2.65	.48	2.68	.51	2.76	.42	2.43	.68	2.48	.65	2.65	.54	
17	2.34	.74	2.38	.65	2.43	.66	2.18	.65	2.21	.58	2.35	.66	
18	2.62	.49	2.52	.53	2.59	.52	2.48	.50	2.48	.55	2.53	.52	
19	2.65	.74	2.56	.80	2.53	.83	2.51	.86	2.54	.83	2.56	.81	
20	2.71	.58	2.71	.56	2.63	.67	2.45	.80	2.43	.72	2.64	.64	
21	2.78	.42	2.67	.48	2.73	.44	2.45	.50	2.35	.53	2.64	.49	ค่าเฉลี่ยกลุ่มพหุผู้ช่วย ผู้ใหญ่ที่มีการดูแลเฉพาะ แตกต่างจากกลุ่มศึกษา ผู้ช่วยนอก
22	2.62	.79	2.50	.85	2.57	.80	1.91	1.01	2.45	.86	2.46*	.87	ค่าเฉลี่ยกลุ่มพหุผู้ช่วย ผู้ใหญ่ที่มีการดูแลเฉพาะ และพหุผู้ช่วยเด็กแตกต่าง จากกลุ่มพหุผู้ช่วยหนัก
รวม	2.60*	.16	2.51	.24	2.52	.19	2.40	.22	2.38	.27	2.49	.23	ค่าเฉลี่ยกลุ่มพหุผู้ช่วยเด็ก แตกต่างจากกลุ่มพหุผู้ช่วย นอ และพหุผู้ช่วยหนัก

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 การให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ โดยภาพรวมมีค่าเท่ากับ 2.49 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น .23 เมื่อแจกแจงรายข้อจะพบว่าค่าเฉลี่ยการให้เหตุผลทางจริยธรรมที่พบความแตกต่างภายในเมื่อจำแนกในกลุ่ม หอผู้ป่วยเด็ก หอผู้ป่วยผู้ใหญ่ หอผู้ป่วยที่มีการดูแลเฉพาะ หอผู้ป่วยหนัก และตึกผู้ป่วยนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อคำถามข้อ 4, 9, 21, 22 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยพัชร์พยาคร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 5 มัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการให้เหตุผลทางจริยธรรม จำนวนตาม
ระยะเวลาการปฏิบัติการพยาบาล โดยภาพรวมและแจกแจงรายข้อ

การให้เหตุผล ทางจริยธรรม ลำดับข้อที่	ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน										การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย
	น้อยกว่า 5 ปี		มากกว่า 5-10 ปี		มากกว่า 10-15 ปี		มากกว่า 15 ปี		รวมเฉลี่ย		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1	2.11	.96	2.01	.98	1.95	.94	1.77	.90	2.00	.95	
2	2.48	.69	2.59	.55	2.43	.69	2.44	.66	2.49	.65	
3	2.70	.66	2.69	.66	2.62	.72	2.61	.73	2.67	.68	
4	2.76	.49	2.75	.43	2.64	.54	2.72	.49	2.73	.48	
5	2.81	.56	2.62	.76	2.50	.84	2.77	.63	2.69*	.69	ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่มีระยะเวลาใน ในการพยาบาลน้อยกว่า 5 ปี แตกต่างจากกลุ่มระยะเวลา ในการปฏิบัติการพยาบาล มากกว่า 10-15 ปี
6	2.65	.60	2.62	.60	2.58	.58	2.74	.58	2.64	.59	
7	2.13	.78	2.19	.70	2.20	.68	2.12	.75	2.16	.73	
8	2.54	.81	2.72	.59	2.64	.70	2.57	.74	2.61	.73	
9	2.83	.51	2.85	.43	2.75	.59	2.79	.56	2.82	.51	
10	1.87	.91	1.91	.90	1.87	.94	1.81	.93	1.87	.91	
11	2.93	.32	2.87	.44	3.00	.00	2.92	.32	2.93	.33	
12	2.60	.52	2.54	.56	2.59	.55	2.50	.50	2.57	.53	
13	2.52	.57	2.56	.54	2.46	.61	2.37	.55	2.49	.57	
14	2.62	.51	2.57	.49	2.61	.49	2.53	.50	2.59	.50	
15	1.71	.84	1.71	.88	1.90	.91	1.81	.87	1.76	.87	
16	2.68	.52	2.60	.57	2.69	.53	2.59	.53	2.65	.54	

ตาราง 5 (ต่อ)

การให้เหตุผล ทางจริยธรรม ฉบับข้อที่	ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน								การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย	
	น้อยกว่า 5 ปี		มากกว่า 5-10 ปี		มากกว่า 10-15 ปี		มากกว่า 15 ปี		รวมเฉลี่ย	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
17	2.23	.69	2.41	.63	2.25	.67	2.27	.59	2.35	.66
18	2.61	.54	2.52	.50	2.45	.53	2.48	.50	2.53	.52
19	2.62	.77	2.56	.79	2.40	.91	2.57	.81	2.56	.81
20	2.62	.69	2.67	.55	2.58	.66	2.70	.63	2.64	.64
21	2.71	.48	2.62	.48	2.59	.49	2.53	.50	2.64	.49
22	2.24	.96	2.59	.80	2.74	.65	2.46	.88	2.46 [*]	.87
รวม	2.50	.26	2.51	.22	2.48	.20	2.46	.21	2.50	.23

ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่มีระยะเวลา
การพยาบาลมากกว่า 5-10
ปี และกลุ่มที่มีระยะ
เวลาในการปฏิบัติการพยาบาล
มากกว่า 10 ปี แตกต่างจาก
กลุ่มที่มีระยะเวลาในการ
ปฏิบัติการพยาบาลน้อยกว่า
5 ปี

* $P < .05$

ตารางที่ 5 การให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล เมื่อจำแนกตาม
ระยะเวลาการปฏิบัติการพยาบาลของกลุ่มตัวอย่าง เมื่อแจกแจงรายข้อคำถามจะพบว่าค่าเฉลี่ย
โดยภาพรวมจะเท่ากับ 2.50 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น .23

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละ ของการให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติพยาบาลแต่ละระดับ จำแนกตามผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน

การให้ เหตุผลทาง จริยธรรม	หออผู้ป่วยที่	หออ	หออผู้ป่วย	หออผู้ป่วย	หออ	ตึกผู้	จำนวน	ร้อยละ
	ปฏิบัติงาน	ป่วยเด็ก	ผู้ใหญ่	ที่มีการ	ป่วยหนัก	ป่วยนอก		
				ดูแล				
				เฉพาะ				
ระดับก่อนกฎเกณฑ์	-	1	-	-	1	2	6	
ระดับกฎเกณฑ์	7	58	29	25	19	138	40.7	
ระดับเหนือกฎเกณฑ์	25	98	47	12	17	199	58.7	
รวม		32	157	76	37	37	399	100.0

จากตารางที่ 6 แสดงว่าพยาบาลวิชาชีพมีระดับการให้เหตุผลทางจริยธรรมในระดับก่อนกฎเกณฑ์เท่ากับร้อยละ .6 ระดับกฎเกณฑ์เท่ากับร้อยละ 40.7 และระดับเหนือกฎเกณฑ์เท่ากับร้อยละ 58.7

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 ค่ามัธยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของค่านิยมทางวิชาชีพโดยภาพรวมและ
จำแนกเป็นรายข้อ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยมัธยเลขคณิต

ลำดับที่	ค่านิยมทางวิชาชีพ	ค่าสถิติ		ระดับของค่านิยม ทางวิชาชีพ
		\bar{X}	S.D.	
1	ท่านเชื่อว่า พยาบาลบางคนปฏิเสธที่จะเป็นสมาชิก ของสมาคมมิได้ช่วยเหลือสมาชิกให้มีสถานะดีขึ้น หรือมิได้ให้ประโยชน์ตอบแทนแก่สมาชิกอย่าง เพียงพอ	2.27	1.13	ปานกลาง
2	ท่านเชื่อว่า พยาบาลควรพยายามปฏิบัติการ พยาบาลตามมาตรฐานการพยาบาลแม้ว่าจะขัด ต่อระเบียบการพยาบาลประจำวันตามที่โรงพยาบาล แห่งนั้นปฏิบัติอยู่	3.49	.99	ปานกลาง
3	ท่านเชื่อว่าการปฏิบัติการพยาบาล พยาบาล ควรใช้เวลาและแรงงานไปในการวิจัยที่นำไป สู่การสร้างความรู้เฉพาะหรือทฤษฎีทางการ ปฏิบัติการพยาบาล	3.73	.85	สูง
4	ท่านเชื่อว่า เป็นความรับผิดชอบของสมาคม วิชาชีพฝ่ายเดียวในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ และความเป็นวิชาชีพที่สมบูรณ์มากกว่าเป็นความ รับผิดชอบของตัวพยาบาลเอง	3.80	1.21	สูง
5	ท่านเชื่อว่า พยาบาลทุกคนต้องเป็นสมาชิกของ สมาคมพยาบาลและเข้าร่วมประชุมที่ทางสมาคม พยาบาลและเข้าร่วมประชุมที่ทางสมาคมพยาบาล จัดตามโอกาสอันควร	3.81	.93	สูง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ค่านิยมทางวิชาชีพ	ค่าสถิติ		ระดับของค่านิยมทางวิชาชีพ
		\bar{X}	S.D.	
6	ท่านเชื่อว่า พยาบาลทุกคน ควรถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องให้ความร่วมมือในการทำงานของสมาคมพยาบาล	3.96	.88	สูง
7	ท่านเชื่อว่า ผู้บริหารทางการพยาบาลส่งเสริมให้พยาบาลบอกผู้ป่วยเกี่ยวกับสภาพร่างกายและอารมณ์ของผู้ป่วยได้มากที่สุดเท่าที่พยาบาลคิดว่าจะเป็นผลดีต่อผู้ป่วย	3.98	.92	สูง
8	ท่านเชื่อว่า พยาบาลบางคนถือว่าความรับผิดชอบของพยาบาลที่มีต่อผู้ป่วยต้องมาจากการตัดสินใจของพยาบาลเองตามมาตรฐานในการปฏิบัติและการให้บริการพยาบาลแก่บุคคล โดยไม่ต้องขึ้นอยู่กับอำนาจซึ่งผู้อื่นแต่ฝ่ายเดียว	4.07	.90	สูง
9	ท่านเชื่อว่า สามารถปฏิบัติการพยาบาลไปได้ อย่างดีโดยไม่จำเป็นต้องเรียนในสถาบันการศึกษาจนได้วุฒิหรือปริญญา	4.10	1.16	สูง
10	ท่านเชื่อว่า การศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาเอกเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับวิชาชีพในการเสริมสร้างความลึกซึ้งและความก้าวหน้าของวิชาชีพ	4.14	.88	สูง
11	ท่านเชื่อว่า สมาชิกของวิชาชีพควรคัดค้านเมื่อพยาบาลนำเรื่องราวส่วนตัวของผู้ป่วยมาเปิดเผยต่อพยาบาลด้วยกันเอง โดยมีได้หวังผลเพื่อประโยชน์ในการพยาบาลหรือโดยหน้าที่และผู้ป่วยเองมิได้อนุญาต	4.20	.95	สูง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับที่	คำนิยามทางวิชาชีพ	ค่าสถิติ		ระดับของคำนิยาม ทางวิชาชีพ
		\bar{X}	S.D.	
12	ท่านเชื่อว่าผู้บริหารทางการแพทย์ บางคน ชวนขายที่จะเพิ่มระดับความรู้ คุณวุฒิทางด้าน การพยาบาล	4.25	.78	สูง
13	ท่านเชื่อว่าการสนใจหลักศาสนาที่ผู้ป่วยนับถือเป็น แนวทางในการปฏิบัติทางการแพทย์สามารถเพิ่มพูน ความเข้าใจถึงสาเหตุและความเป็นมาของการ เจ็บป่วย และการปฏิบัติตนในชีวิตประจำวันได้	4.26	.81	สูง
14	ท่านเชื่อว่า พยาบาลมีสิทธิพิจารณาตัดสินใจและ สั่งการปฏิบัติการพยาบาลทางด้านจิตใจ อารมณ์ และสังคมแก่ผู้ป่วยรายบุคคล ด้วยตนเองโดย อิสระได้ โดยไม่จำเป็นต้องคอยคำสั่งการรักษา จากแพทย์	4.35	.84	สูง
15	ท่านเชื่อว่า ความสามารถเข้าใจสภาพทางจิตใจ และสังคมของผู้ป่วยมีความสำคัญที่เกี่ยวกับการมี ความรู้และทักษะทางเทคนิคการพยาบาล เช่น การให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ การสวนอุจจาระ เป็นต้น	4.37	.84	สูง
16	ท่านเชื่อว่า พยาบาลทุกคนควรใช้เวลาในการอ่าน วารสารทางการแพทย์อย่างสม่ำเสมอ	4.37	.77	สูง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ค่านิยมทางวิชาชีพ	ค่าสถิติ		ระดับของค่านิยม ทางวิชาชีพ
		\bar{X}	S.D.	
17	ท่านเชื่อว่า เมื่อมีผู้ป่วยอยู่ในระหว่างอันตราย พยาบาลจะต้องไม่ปฏิเสธการช่วยเหลือตามที่ ระบุไว้ในกฎหมายการประกอบโรคศิลปะ เมื่อ คุณสามารถช่วยเหลือได้ถึงแม้ว่าจะมิได้อยู่ใน ระหว่างปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ	4.41	.68	สูง
18	ท่านเชื่อว่าพยาบาลควรเข้าร่วมอบรมทางวิชาการ อยู่เสมอ ทั้งที่จัดขึ้นในหน่วยงานและนอกหน่วยงาน	4.60	.67	สูงที่สุด
19	ท่านเชื่อว่า พยาบาลควรนำผลการวิจัยทางการ ปฏิบัติการพยาบาลไปใช้ปฏิบัติในหน่วยงานโดย คิดแปลงให้เหมาะสมกับโอกาสและสภาพการณ์ของ หน่วยงานนั้น	4.62	.60	สูงที่สุด
20	ท่านเชื่อว่า พยาบาลควรที่จะสร้างความเป็น วิชาชีพตามสิ่งที่คุณคิดว่านั่นคือ มาตรฐานทาง วิชาชีพเช่นพยาบาลเสริมสร้างความสามารถ ในการประเมินปัญหาผู้ป่วย วางแผนและปฏิบัติ การพยาบาลด้วย เป็นต้น	4.74	.52	สูงที่สุด
รวมค่านิยมทางวิชาชีพ		4.08	.36	สูง

จากตารางที่ 7 แสดงว่าค่านิยมทางวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.74-2.27
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ระหว่าง 1.21 - .52 และมีค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.08
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .36

ตารางที่ 8 ค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติ
การพยาบาล โดยภาพรวมและจำแนกเป็นรายข้อ

พฤติกรรมจริยธรรม			ระดับพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติ
	\bar{x}	S.D.	การพยาบาล
ก. พฤติกรรมเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนของผู้ป่วย	3.24	.41	ปานกลาง
1. ท่านขอให้มีการพิจารณาทบทวนแผนการรักษาที่ท่านคิดว่าไม่เหมาะสมของผู้ป่วยด้วยเหตุทางวิชาการ	3.16	.87	ปานกลาง
2. ท่านได้ผ่อนผันการปฏิบัติกาพยาบาลตามคำขอร้องของผู้ป่วยซึ่งไม่มีผลกระทบต่อผลการรักษาพยาบาล เช่น การเช็ดตัวผู้ป่วยหลังผ่าตัด เมื่อผู้ป่วยพร้อมๆ	3.06	.95	ปานกลาง
3. ท่านช่วยปกปิดข้อมูลที่เกี่ยวกับกับแผนการรักษาพยาบาลที่ผู้ป่วยจะได้รับตามคำขอร้องของผู้ป่วย	3.03	1.03	ปานกลาง
4. ท่านโกรธและตำหนิผู้ป่วยเมื่อผู้ป่วยไม่ปฏิบัติตามแผนการพยาบาล ซึ่งมีผลกระทบต่อการรักษา	3.17	1.00	ปานกลาง
5. เมื่อผู้ร่วมงานของท่านกล่าวถึงผู้ป่วยโดยการใช้อารมณ์ท่านได้ให้ข้อมูลและข้อเสนอแนะแก่ผู้ร่วมงาน เพื่อบรรเทาสถานการณ์นั้น	3.28	.82	ปานกลาง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

พฤติกรรมจริยธรรม	ระดับพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติ การพยาบาล		
	\bar{X}	S.D.	
6. ท่านกล่าวตักเตือนผู้ร่วมงานที่มีได้ให้ การพยาบาลที่ถูกต้องแก่ผู้ป่วย	3.19	.88	ปานกลาง
7. ท่านสนับสนุนให้มีการทดลองนำยา ใหม่ ๆ ที่ทันสมัยมาทดลองใช้กับผู้ป่วย	3.77	.92	สูง
ข. พฤติกรรมต่อผู้ร่วมงาน	3.36	.49	ปานกลาง
8. ท่านหลีกเลี่ยงที่จะสร้างความรู้สึก ไม่สบายใจในระหว่างผู้ร่วมงาน จึงไม่ได้กล่าวตักเตือนผู้ร่วมงานที่ปฏิบัติ งานด้านการพยาบาลที่ผิดหลักวิชา	3.37	.90	ปานกลาง
9. ท่านเสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ต่อที่ประชุมถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับ ความสนใจ	3.18	.80	ปานกลาง
10. ท่านให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยโดยใช้ ความคิดเห็นของท่านเป็นสำคัญ เพื่อ ให้เกิดความสะดวกในการปฏิบัติงาน ตามความคิดของทีมการพยาบาล	3.70	.90	สูง
11. ท่านเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานปฏิบัติการ พยาบาลอย่างอิสระ โดยไม่ได้ติดตาม ตรวจสอบความถูกต้องเพราะท่านเชื่อว่า พยาบาลทุกคนมีสิทธิ์ที่จะใช้ความรู้ความ สามารถของตนเอง	2.83	.98	ปานกลาง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

พฤติกรรมจริยธรรม	ระดับพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติ การพยาบาล		
	\bar{x}	S.D.	
12. ท่านสนับสนุนให้ทีมปฏิบัติงานได้มีการ ร่วมปรึกษาหารือเพื่อการแก้ไขปัญหา ด้านการพยาบาลผู้ป่วยเฉพาะราย	3.73	.80	สูง
ค. พฤติกรรมเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ป่วย	3.25	.76	ปานกลาง
13. ท่านให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของ ผู้ป่วยที่น่าสนใจ ซึ่งควรได้มีการ เผยแพร่ให้ผู้อื่นได้ทราบเพื่อเป็น ประสบการณ์ที่ดี	3.06	1.00	ปานกลาง
14. ท่านชี้ตัวอย่างการปฏิบัติตัวที่ไม่ถูกต้อง ของผู้ป่วยเพื่อเป็นอุทาหรณ์แก่ผู้ป่วย อื่น ๆ ได้รู้ว่าจะไม่ควรปฏิบัติตามเพราะ จะเกิดผลร้ายต่อสุขภาพได้	2.84	1.03	ปานกลาง
15. ในการประชุมปรึกษาทางการพยาบาล ท่านนำข้อมูลส่วนตัวของผู้ป่วยที่ไม่ เกี่ยวข้องกับการรักษาพยาบาลมา ร่วมวิเคราะห์	3.85	.99	สูง
ง. พฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาล	3.33	.48	ปานกลาง
16. ท่านพยายามรักษาระเบียบการ เยี่ยมไข้อย่างเคร่งครัดเพื่อความ เป็นระเบียบเรียบร้อยในโรงพยาบาล	2.80	.86	ปานกลาง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

พฤติกรรมจริยธรรม	ระดับพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติ		ระดับพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติ
	\bar{x}	S.D.	
17. ท่านรับฟังการระบายความคับข้องใจของผู้ป่วย ถึงแม้ท่านกำลังปฏิบัติงานประจำอยู่	3.57	.74	สูง
18. ท่านปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้นทันเวลาเสมอโดยไม่ต้องลดความพิถีพิถันในการพยาบาลลงด้วยความจำเป็นด้านเวลาและปริมาณงาน	3.25	.92	ปานกลาง
19. ท่านต้องเร่งรีบให้การพยาบาลโดยมิได้พูดคุยกับผู้ป่วย เนื่องจากยังมีงานที่ต้องปฏิบัติอยู่อีกมาก	3.41	.97	ปานกลาง
20. ท่านปรับเปลี่ยนการพยาบาลให้เหมาะสมตามสถานการณ์มากกว่าการพิจารณาตามข้อปฏิบัติที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด เช่น การปรับช่วงเวลาพลิกตะแคงตัวผู้ป่วยจากทุก 2 ชม. มาเป็นทุก 1 ชม. ในรายที่มีแผลกดทับ เป็นต้น	3.60	.90	สูง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

พฤติกรรมจริยธรรม	ระดับพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติ		การพยาบาล
	\bar{X}	S.D.	
จ. พฤติกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง	3.47	.38	ปานกลาง
21. เมื่อท่านสำรวจพบข้อผิดพลาดของตนเองเกี่ยวกับการแสดงออกต่อผู้ป่วยและญาติบางประการ ท่านพยายามจะลดพฤติกรรมเหล่านั้นให้สำเร็จ	3.50	.84	สูง
22. ท่านล้มเลิกความตั้งใจที่จะศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เนื่องจากมีภาระงานประจำเต็มเวลา	3.20	.94	ปานกลาง
23. ท่านหาโอกาสที่จะสำรวจข้อบกพร่องในการปฏิบัติงานด้านการพยาบาลของตนเอง	3.69	.66	สูง
24. ท่านพิจารณาการปฏิบัติงานของตนเองพบว่า ยังควรที่จะแสวงหาวิธีการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น	3.88	.65	สูง
25. ด้วยสามัญสนึกของบุคคล ทำให้ท่านได้ให้การดูแลเอาใจใส่ต่อผู้ป่วยบางรายเป็นพิเศษ เนื่องจากมีความรู้สึกพอใจในผู้ป่วยและชอบอภัยาศัยเป็นพิเศษ	3.20	.90	ปานกลาง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

พฤติกรรมจริยธรรม	ระดับพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติ การพยาบาล		
	\bar{x}	S.D.	
26. ท่านตำหนิผู้ป่วยด้วยคำพูดที่ค่อนข้างรุนแรงเพื่อประโยชน์ของผู้ป่วย เมื่อผู้ป่วยปฏิบัติตนขัดต่อแผนการรักษาของแพทย์ เช่น ผู้ป่วย Absolut bed rest พยายามลุกลงจากเตียงบ่อย ๆ	3.35	1.03	ปานกลาง
จ. พฤติกรรมเกี่ยวกับหลักการพยาบาล	3.71	.59	สูง
27. ท่านงดเว้นกิจกรรมการพยาบาล บางประการที่ท่านคิดว่าไม่จำเป็น เช่น การบอกให้ผู้ผู้ป่วยทราบก่อน ให้การพยาบาลทุกครั้ง	3.79	.94	สูง
28. ท่านเขียนบันทึกรายงานให้สมบูรณ์ ตามหลักการเขียนรายงานทางการพยาบาล ไม่ว่าท่านจะมีภาระหน้าที่มากหรือน้อยก็ตาม	3.43	.82	สูง
29. ท่านปล่อยให้ปัญหาทางการพยาบาล บางปัญหาผ่านไปเนื่องจากการแก้ไข ปัญหาดังกล่าวไม่สามารถจะทำได้ด้วยตัวท่านเพียงคนเดียว	3.52	.84	สูง

ตารางที่ 8 (ต่อ)

พฤติกรรมจริยธรรม	ระดับพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติ การพยาบาล		
	\bar{X}	S.D.	
30. ทำางคว่นกิจกรรมการแนะนำญาติ ผู้ช่วยเกี่ยวกับการช่วยดูแลการ ปฏิบัติตน ของผู้ช่วยเมื่อกลับไปบ้าน ในรายที่ผู้ช่วยสามารถดูแลช่วยเหลือ ตนเองได้ดี	4.10	.87	สูง
รวมพฤติกรรมจริยธรรม	3.38	.30	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 แสดงว่าพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติกรพยาบาลโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .30 แต่ละกลุ่มพฤติกรรมมีค่าเฉลี่ยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อยเป็นลำดับ คือกลุ่มพฤติกรรมเกี่ยวกับหลักกรพยาบาล พฤติกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง พฤติกรรมต่อผู้ร่วมงาน พฤติกรรมเกี่ยวกับกรพยาบาล พฤติกรรมเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ป่วย และ พฤติกรรมเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชน เท่ากับ 3.71 3.47 3.36 3.33 3.25 และ 3.24 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .59 .38 .49 .46 .76 และ .41 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ย การให้เหตุผลทางจริยธรรม ในการปฏิบัติการพยาบาล ค่านิยมวิชาชีพ และพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล จำแนกตามหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติการพยาบาล

หอผู้ป่วยที่ปฏิบัติการพยาบาล	หอผู้ป่วยเด็ก		หอผู้ป่วยผู้ใหญ่		หอผู้ป่วยหนัก		หอผู้ป่วยนอก		รวม		F		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
การให้เหตุผลทางจริยธรรม	2.60 [*]	.16	2.51	.24	2.52	.19	2.40	.22	2.38	.27	2.49	.23	5.52 [*]
ค่านิยมทางวิชาชีพ	4.08	.33	4.09	.33	4.09	.34	4.05	.28	4.00	.56	4.08	.36	.54
พฤติกรรมจริยธรรม	3.51	.25	3.34	.26	3.36	.35	3.46	.31	3.43	.30	3.38	.30	3.21 [*]

*p < .05

จากตารางที่ 9 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการให้เหตุผลทางจริยธรรม และพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล เมื่อจำแนกตามหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อนำไปทดสอบความมีนัยสำคัญตามวิธีของ Sheffe ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยของการให้เหตุผลทางจริยธรรมในกลุ่มหอผู้ป่วยเด็ก แตกต่างไปจากกลุ่มหอผู้ป่วยหนัก และหอผู้ป่วยนอก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ย การให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล ค่านิยมทางวิชาชีพ และพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล จำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาล

ระยะเวลาในการปฏิบัติการ จำนวนนักศึกษา	น้อย กว่านี้		มากกว่า 5-10 ปี		มากกว่า 10-15 ปี		มากกว่า 15 ปี		รวม		F
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
การให้เหตุผลทางจริยธรรม	2.50	.26	2.51	.22	2.48	.20	2.46	.21	2.49	.23	.69
ค่านิยมทางวิชาชีพ	4.13	.33	4.08	.33	3.98	.39	4.03	.41	4.08	.36	2.57
พฤติกรรมจริยธรรม	3.36	.27	3.37	.30	3.34	.34	3.51*	.28	3.38	.30	4.13*

* $p < .05$

จากตารางที่ 10 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของการให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล ค่านิยมทางวิชาชีพ และพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล เมื่อจำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาล พบว่าค่าเฉลี่ยของการให้เหตุผลทางจริยธรรม และค่านิยมทางวิชาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบค่าเฉลี่ยพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำไปทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยวิธีของ Sheffe พบว่า มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติการพยาบาลมากกว่า 15 ปีขึ้นไปแตกต่างไปจากกลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติการพยาบาลน้อยกว่า 5 ปี และกลุ่มที่มีระยะเวลาการปฏิบัติการพยาบาลมากกว่า 10 ปี ถึง 15 ปี

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ย พฤติกรรมจริยธรรมใน
การปฏิบัติการพยาบาลจำแนกตามการให้เหตุผลทางจริยธรรม

ตัวแปรที่ปรึกษา	การให้เหตุผลทางจริยธรรม			F
	ระดับก่อน	ระดับ	ระดับหลัง	
	กฎเกณฑ์	กฎเกณฑ์	กฎเกณฑ์	
	\bar{X} S.D.	\bar{X} S.D.	\bar{X} S.D.	
พฤติกรรมจริยธรรม	3.15.25	3.37.30	3.39.29	.8027

จากตารางที่ 11 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล
เมื่อจำแนกตามการให้เหตุผลทางจริยธรรมแต่ละระดับ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวของค่าเฉลี่ย พฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล จำแนกตามค่านิยมทางวิชาชีพ

ตัวแปรที่ศึกษา	ค่านิยมทางวิชาชีพ										F
	ต่ำมาก		ต่ำ		ปานกลาง		สูง		สูงที่สุด		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
พฤติกรรมจริยธรรม	-	-	3.03	.0	3.16	.27	3.33	.29	3.47	.28	4.73*

* $p < .05$

จากตารางที่ 12 แสดงว่าค่าเฉลี่ยพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาล เมื่อจำแนกตามค่านิยมทางวิชาชีพแต่ละระดับ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อนำไปทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติด้วยวิธีของ Sheffe ปรากฏค่าเฉลี่ยพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลในกลุ่มค่านิยมทางวิชาชีพระดับสูงที่สุด และระดับสูง แตกต่างจากในกลุ่มระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการให้เหตุผลทางจริยธรรม ค่านิยมทางวิชาชีพ
ระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาล และกับพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการ
พยาบาล

ตัวแปร	การให้เหตุผล ทางจริยธรรม	ค่านิยม ทางวิชาชีพ	ระยะเวลาใน การปฏิบัติการ พยาบาล	พฤติกรรม จริยธรรม
การให้เหตุผลทางจริยธรรม	1.0000			
ค่านิยมทางวิชาชีพ	.1626*	1.0000		
ระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาล	-.0701	-.1289*	1.0000	
พฤติกรรมจริยธรรม	.0347	.2819*	.1317*	1.0000

*p < .05

จากตารางที่ 13 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการให้เหตุผลทางจริยธรรม
ค่านิยมทางวิชาชีพ และระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาลกับพฤติกรรมจริยธรรม พบว่าการ
ให้เหตุผลทางจริยธรรมและค่านิยมทางวิชาชีพ มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกระดับต่ำอย่างมีนัย
สำคัญที่ระดับ .05 และความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาลพฤติกรรมจริย
ธรรม มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ .1626 และ .1317 ตามลำดับหมายความว่า เมื่อพยาบาลวิชาชีพมี
ค่านิยมทางวิชาชีพสูงขึ้น ก็จะพบว่าการให้เหตุผลทางจริยธรรมสูงขึ้นด้วย และเมื่อระยะเวลา
ในการปฏิบัติการพยาบาลสูงขึ้นก็จะพบว่าสามารถแสดงพฤติกรรมจริยธรรมซึ่งเป็นที่ยอมรับของ
สังคมและงดแสดงพฤติกรรมจริยธรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมได้สูงขึ้น

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมทางวิชาชีพกับระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาล
พบว่า เป็นไปในทิศทางลบ ระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หมายความว่า ค่านิยมทางวิชา
ชีพไม่ได้สูงขึ้นเมื่อระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาลสูงขึ้น

ตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลค่านิยมทางวิชาชีพ และระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาล กับพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลจำแนกเป็นรายด้าน

ตัวแปร	การให้เหตุผลทางจริยธรรม	ค่านิยมทางวิชาชีพ	ระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาล	พฤติกรรมจริยธรรม
ก. พฤติกรรมเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนของผู้ป่วย	-.0397	.1015	.2702*	.5836*
ข. พฤติกรรมต่อผู้ร่วมงาน	.1153	.2548*	.1817*	.6750*
ค. พฤติกรรมเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ป่วย	-.0954	.0535	-.0414	.4362*
ง. พฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาล	.1596*	.2025	-.0373	.6624*
จ. พฤติกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง	.1113	.2387*	.0176	.6398*
ฉ. พฤติกรรมเกี่ยวกับหลักการพยาบาลผู้ป่วย	.1135	.1987*	.0433	.6860*

*p < .05

จากตารางที่ 14 พบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการให้เหตุผลทางจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลกับพฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาลผู้ป่วย มีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวกระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่านิยมทางวิชาชีพกับพฤติกรรมต่อผู้ร่วมงานมีความสัมพันธ์กันในทิศทางบวกระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่านิยมทางวิชาชีพกับพฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาลผู้ป่วย พฤติกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง และพฤติกรรมเกี่ยวกับหลักการพยาบาลผู้ป่วยมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 15 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย พฤติกรรม
จริยธรรมในการปฏิบัติกาพยาบาลตามการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณถดถอยพหุคูณ
แบบเป็นขั้นตอน (Stepwise)

กลุ่มตัวทำนาย	R	R ²	R ²	F	β	t
CHANGE						
ค่านิยมทางวิชาชีพ	.28189	.0794	.0794	29.0911*	.2818	13.633*
ค่านิยมทางวิชาชีพ	.3289	.1081	.0287	20.3792*	.3039	12.292*
ระยะเวลาการปฏิบัติ การพยาบาล					.1708	
ค่านิยมทางวิชาชีพ	.3577	.1279	.0197	16.3848*	.3040	12.318*
ระยะเวลาการปฏิบัติ การพยาบาล					.1742	
หอผู้ป่วยนอก					.1406	
ค่านิยมทางวิชาชีพ	.3758	.1412	.0133	13.7380*	.3074	12.219*
ระยะเวลาการปฏิบัติ การพยาบาล					.1771	
หอผู้ป่วยเด็ก					.1538	
หอผู้ป่วยหนัก					.1162	

* $p < .05$

จากตารางที่ 15 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกลุ่มตัวทำนายสามารถทำนายพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลมีค่าเท่ากับ 12.318 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของของตัวทำนายมีค่าเท่ากับ .1708 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า สมการทำนายพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลประกอบด้วยตัวทำนายที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ค่านิยมทางวิชาชีพ และระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาล กล่าวคือ ค่านิยมทางวิชาชีพสามารถทำนายพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลได้ร้อยละ 7.9 และระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาลสามารถทำให้การทำนายเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10.8 ตามลำดับ และสำหรับตัวแปรที่นำเข้ามาสมการทำนายตัวถัดไปได้แก่หอผู้ป่วยที่ปฏิบัติการพยาบาล ซึ่งมีทั้งสิ้น 5 กลุ่มหอผู้ป่วยคือ หอผู้ป่วยเด็ก หอผู้ป่วยผู้ใหญ่ หอผู้ป่วยที่มีการดูแลเฉพาะ หอผู้ป่วยหนัก และตึกผู้ป่วยนอก ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ตัวแปรด้านหอผู้ป่วยที่สามารถเข้าร่วมสมการทำนายพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียง 2 กลุ่มหอผู้ป่วยคือหอผู้ป่วยเด็ก และหอผู้ป่วยหนัก จึงทำให้ไม่อาจสรุปผลในขั้นตอนนี้ได้ว่า ลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลได้ทั้งหมด เว้นแต่เฉพาะในการศึกษาพฤติกรรมจริยธรรม ในกลุ่มหอผู้ป่วยหอผู้ป่วยเด็ก และกลุ่มหอผู้ป่วยหนัก ลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติการพยาบาลจึงจะสามารถเข้าร่วมสมการทำนายพฤติกรรมจริยธรรมได้

ดังนั้นจึงทำให้สามารถสร้างสมการทำนายพฤติกรรมจริยธรรมในการปฏิบัติการพยาบาลได้จากค่านิยมทางวิชาชีพ และระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาล ดังสมการในรูปคะแนนมาตรฐานดังนี้ คือ

$$ZMB = .3039 PV + .1708 Q$$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายพฤติกรรมเพื่อ
ปกป้องสิทธิมนุษยชนของผู้ป่วย ตามการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน
(Stepwise)

กลุ่มตัวทำนาย	R	R ²	R ² CHANGE	F	β	t
ระยะเวลาในการ ปฏิบัติการพยาบาล	.2702	.0730	.0730	26.5434*	.2702	63.746*
ระยะเวลาในการ ปฏิบัติการพยาบาล ค่านิยมทางวิชาชีพ	.3031	.0919	.0188	17.0029*	.2880	9.230*
ระยะเวลาในการ ปฏิบัติการพยาบาล ค่านิยมทางวิชาชีพ	.3293	.1084	.0165	13.5815*	.2909	9.131*
ระยะเวลาในการ ปฏิบัติการพยาบาล ค่านิยมทางวิชาชีพ หอผู้ป่วยหนัก					.1424	
					.1286	

* $p < .05$

จากตารางที่ 16 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกลุ่มตัวทำนายพฤติกรรมเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนของผู้ป่วย มีค่าเท่ากับ 9.131 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายมีค่าเท่ากับ .1286 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า สมการทำนายพฤติกรรมเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนของผู้ป่วยด้วยตัวทำนายที่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ ระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาล ค่านิยมทางวิชาชีพ และลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานในกลุ่มหอผู้ป่วยหนัก กล่าวคือ ระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาลสามารถทำนายพฤติกรรมเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนของผู้ป่วยได้ร้อยละ 7.3 ค่านิยมทางวิชาชีพสามารถทำให้การทำนายพฤติกรรมเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนของผู้ป่วย เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ

9.1 และลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานในกลุ่มหอผู้ป่วยหนัก สามารถทำให้การทํานายพฤติกรรม เพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนเพิ่มเป็นร้อยละ 10.8

แต่เนื่องจากตัวแปรลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานในการศึกษาครั้งนี้ มีทั้งสิ้น 5 กลุ่มหอผู้ป่วย แต่จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่าลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานที่สามารถร่วมทํานายพฤติกรรม เพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนของผู้ป่วยได้เพียง 1 กลุ่มหอผู้ป่วย คือกลุ่มหอผู้ป่วยหนัก จึงไม่อาจสรุปได้ว่าลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานสามารถร่วมทํานายในสมการการทํานายพฤติกรรม เพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนของผู้ป่วยได้อย่างสมบูรณ์ ยกเว้นเฉพาะในกรณีศึกษาพฤติกรรมเพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนของผู้ป่วยเฉพาะในกลุ่มหอผู้ป่วยหนักเท่านั้น ลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานจึงจะสามารถเข้าร่วมสมการทํานายได้

ดังนั้นสมการในการทํานายพฤติกรรม เพื่อปกป้องสิทธิมนุษยชนของผู้ป่วยโดยรวมในรูปคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้คือ

$$Z_1 = .2880Q + .1386PV$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณและสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายพฤติกรรมต่อผู้
ร่วมงานของพยาบาลวิชาชีพ ตามการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน
(Stepwise)

กลุ่มตัวทำนาย	R	R ²	R ² CHANGE	F	p	t
ค่านิยมทางวิชาชีพ	.2547	.649	.0649	23.3955*	.2547	6.706*
ค่านิยมทางวิชาชีพ	.3342	.1117	.0468	21.1310*	.2829	5.364*
ระยะเวลาการ ปฏิบัติการพยาบาล					.2181	
ค่านิยมทางวิชาชีพ	.3678	.1353	.0235	17.4751*	.2830	5.329*
ระยะเวลาการ ปฏิบัติการพยาบาล					.2218	
หอผู้ป่วยเด็ก					.1536	

* $p < .05$

จากตารางที่ 17 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกลุ่มตัวทำนายพฤติกรรมต่อผู้
ร่วมงานของพยาบาลวิชาชีพ มีค่าเท่ากับ 5.329 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ
ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายมีค่าเท่ากับ .1536 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า สมการทำนายพฤติกรรมต่อผู้ร่วมงานของพยาบาลวิชาชีพที่มีนัย
สำคัญที่ระดับ .05 คือ ค่านิยมทางวิชาชีพ ระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาล และลักษณะหอ
ผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน ในกลุ่มหอผู้ป่วยเด็ก กล่าวคือ ค่านิยมทางวิชาชีพสามารถทำนายพฤติกรรมต่อ
ผู้ร่วมงานของพยาบาลวิชาชีพได้ร้อยละ 6.4 ระยะเวลาในการปฏิบัติการพยาบาลสามารถทำ
ให้การทำนายพฤติกรรมต่อผู้ร่วมงานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 11.1 และลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน

เฉพาะในกลุ่มหอผู้ป่วยเด็กจะสามารถทำให้การทนายพหุติกรรมต่อผู้ร่วมงานของพยาบาลเพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 13.5

แต่เนื่องจากตัวแปรลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานในการศึกษาครั้งนี้ทั้งสิ้น 5 กลุ่มหอผู้ป่วย แต่จากผลการวิเคราะห์พบว่าลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานที่สามารถร่วมทนายพหุติกรรมต่อผู้ร่วมงานของพยาบาลได้เพียง 1 กลุ่มหอผู้ป่วย จึงไม่อาจสรุปได้ว่าลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานสามารถร่วมทนายพหุติกรรมต่อผู้ร่วมงานของพยาบาลได้อย่างสมบูรณ์ ยกเว้นเฉพาะในกรณีศึกษาพหุติกรรมต่อผู้ร่วมงานได้เฉพาะในกลุ่มหอผู้ป่วยเด็ก ลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานจึงจะสามารถเข้าร่วมสมการทนายได้ ดังนั้นสมการในการทนายพหุติกรรมต่อผู้ร่วมงานโดยรวมคือ

$$Z_2 = .2829 PV + .2181Q$$

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายพฤติกรรม
เกี่ยวกับการพยาบาล ตามการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน
(Stepwise)

กลุ่มตัวทำนาย	R	R ²	R ² CHANGE	F	p	t
ค่านิยมทางวิชาชีพ	.2025	.0410	.0410	14.4149*	.2025	7.698*
ค่านิยมทางวิชาชีพ	.2398	.0575	.0164	10.2501*	.1813	4.572*
การให้เหตุผลทาง จริยธรรม					.1301	
ค่านิยมทางวิชาชีพ	.2743	.0752	.0177	9.0861*	.1860	4.617*
การให้เหตุผลทาง จริยธรรม					.1361	
หอผู้ป่วยผู้ใหญ่					-.1334	
ค่านิยมทางวิชาชีพ	.2952	.0871	.0119	7.9713*	.1898	4.616*
การให้เหตุผลทาง จริยธรรม					.1458	
หอผู้ป่วยผู้ใหญ่					-.1972	
หอผู้ป่วยที่มีการดูแลเฉพาะ					-.1265	

* $p < .05$

จากตารางที่ 18 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกลุ่มตัวทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาล มีค่าเท่ากับ 4.616 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายมีค่าเท่ากับ -.1265 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์สรุปได้ว่า สมการทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาลด้วยตัวทำนายที่มีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 คือ ค่านิยมทางวิชาชีพ สามารถทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาลได้ร้อยละ 4.1 การให้เหตุผลทางจริยธรรมจากเกณฑ์ให้การทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาลเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 5.7 ลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานกลุ่มหอผู้ป่วยผู้ใหญ่ และหอผู้ป่วยที่มีการดูแลเฉพาะ สามารถทำให้การทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาลเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 7.5 และ 8.7 ตามลำดับ

แต่เนื่องจากตัวแปรลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานในการศึกษาครั้งนี้มีทั้งสิ้น 5 กลุ่มหอผู้ป่วย แต่จากผลการวิเคราะห์พบว่าลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน ที่สามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาลได้ 2 กลุ่มหอผู้ป่วย คือกลุ่มหอผู้ป่วยผู้ใหญ่และกลุ่มหอผู้ป่วยหนัก จึงไม่อาจสรุปได้ว่าลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาลได้อย่างสมบูรณ์ ยกเว้นในกรณีศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาลเฉพาะในกลุ่มหอผู้ป่วยผู้ใหญ่และหอผู้ป่วยที่มีการดูแลเฉพาะลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานจึงจะสามารถเข้าร่วมสมการทำนายได้

ดังนั้นสามารถสร้างสมการในการทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาลโดยรวมได้ดังนี้ คือ

$$Z_3 = .1860PV + .1361MB$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองของพยาบาล ตามการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise)

กลุ่มตัวทำนาย	R	R ²	R ² CHANGE	F	β	t
ค่านิยมทางวิชาชีพ	.2386	.0569	.0569	20.3584*	.2386	10.623*

* $p < .05$

จากตารางที่ 19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณตัวทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองของพยาบาลมีค่าเท่ากับ 10.623 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายมีค่าเท่ากับ .2386 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิเคราะห์พบว่า สมการทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองของพยาบาลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียง ค่านิยมทางวิชาชีพ ซึ่งสามารถทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองของพยาบาลได้ร้อยละ 5.6 ดังนั้นสมการทำนายคือ

$$Z_4 = .2386 PV$$

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ และสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับหลักการพยาบาลผู้ป่วย ตามการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบเป็นขั้นตอน (Stepwise)

กลุ่มตัวทำนาย	R	R ²	R ²	F	β	t
			CHANGE			
ค่านิยมทางวิชาชีพ	.1987	.0394	.0394	13.8564*	.1987	6.688*
ค่านิยมทางวิชาชีพ	.2567	.0659	.0264	11.8574*	.1983	6.689*
หอผู้ป่วยเด็ก					.1625	

* $p < .05$

จากตารางที่ 20 แสดงว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณกลุ่มตัวทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับหลักการพยาบาลผู้ป่วย มีค่าเท่ากับ 6.689 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายมีค่าเท่ากับ .01625 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 จากการวิเคราะห์พบว่า สมการทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับหลักการพยาบาลผู้ป่วย ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ค่านิยมทางวิชาชีพ สามารถทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับหลักการพยาบาลผู้ป่วยได้ร้อยละ 3.9 และลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานในกลุ่มหอผู้ป่วยเด็ก สามารถทำให้การทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับหลักการพยาบาลผู้ป่วยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 6.5 แต่เนื่องจากตัวแปรลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานในการศึกษาครั้งนี้ มีทั้งสิ้น 5 กลุ่มหอผู้ป่วย แต่จากผลการวิเคราะห์ที่พบว่าลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานที่สามารถทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับการพยาบาลผู้ป่วยได้เพียง 1 หอผู้ป่วย จึงน่าจะสรุปได้ว่าลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงาน สามารถร่วมทำนายในสมการการทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับหลักการพยาบาลผู้ป่วยได้อย่างสมบูรณ์ ยกเว้นในกรณีศึกษาพฤติกรรมเกี่ยวกับหลักการพยาบาลเฉพาะในกลุ่มหอผู้ป่วยเด็ก ลักษณะหอผู้ป่วยที่ปฏิบัติงานจึงจะสามารถเข้าร่วมสมการทำนายได้ ดังนั้นสมการในการทำนายพฤติกรรมเกี่ยวกับหลักการพยาบาลได้ดังนี้

$$Z'_5 = .1987PV$$